

Le Croupier viatja al Paral·lel més explosiu

XEVI CASTILLÓN

El músic cellerenc Carles Cors va crear Le Croupier amb la voluntat que aquest personatge de ficció li servís per anar més enllà dels territoris del pop convencional i compondre cançons que podien ser de principis del segle XX o del XXI, jugant amb el misteri i el glamur d'un cantant que es movia tan bé a l'escenari d'un cabaret com a la pista d'un circ. Després de tres discos amb cançons pròpies, els dos primers en castellà i el tercer en català, Le Croupier ha fet un important pas endavant amb *Esperança Dinamita*, un espectacle estrenat la tardor passada al Teatre Municipal de Girona, dins del Festival Temporada Alta, amb ració doble de misteri, perquè, segons tots els indicis, Le Croupier (cada vegada més un grup que un solista, real o fictici) havia recuperat de l'oblit més absolut la història i les cançons de l'explosiva dama que dona nom

al brillant muntatge escènic, plantejat com tot un homenatge a l'època daurada del Paral·lel barceloní, en les primeres dècades del segle passat. A l'espectacle, que també té una versió de carrer gràcies a una caravana cedida pel Circ Raluy, Le Croupier es reforça amb dues grans actrius i cantants, Aina Sánchez i Mont Plans, i el repertori està basat en divertits cuplets originals de l'època que les companyes d'ofici de Madame Dinamita interpretaven, ben carregats de dobles sentits i un humor implacable, per posar a prova la rígida moral que imperava més enllà de la taquilla del teatre. Aquests cuplets s'han reunit en un disc que té vida pròpia al marge del projecte escènic: les catorze cançons incloses en el CD, amb títols com ara «Shimmy de la neurastènia», «El papissot», «La pulga», «La vaselina» i «El tango de la cocaïna» han superat molt bé la prova del pas del temps i Le Croupier les ha sabut posar al dia, sense perjudicar el seu esperit original. Fins i tot n'hi ha alguna com «L'expresident», que sona tremendament actual en aquests temps corruptes. I per demostrar l'existència d'*Esperança Dinamita*, inexplicablement qüestionada per alguns, s'ha recuperat la seva bucòlica i hedonista «Pastura, pastura, pastor». Le Croupier obre amb *Esperança Dinamita* una nova etapa en què, mirant al passat sense nostàlgia, ha descobert un filó musical poc conegut i valorat fins ara, en el qual val la pena continuar aprofundint.

LE CROUPIER

Esperança Dinamita

Música Global, 2014

RODRÍGUEZ, Àngel

**Sant Mer,
el sant amansidor**

Centre de Pastoral Litúrgica
Girona, 2015. 32 p

Diuen que sant Mer (sant Emeri) va amansir el monstre de l'Estany de Banyoles. També va tenir protagonisme en la conquesta de Girona per part de l'Imperi Carolingi. En aquest llibret s'apleguen algunes de les llegendes que s'atribueixen a aquest sant.

**El repertori de
Madame Dinamita
està basat en
divertits cuplets
ben carregats de
dobles sentits i un
humor implacable**

EDICIÓ: ENRIC PRAT I PEP VILA

Senhal, 143

«Documents de bona ensenyança per los fills». Girona, 2015. 12 p
Al segle XVIII, la família Carles s'establia a la Casa Xammar de Girona. En extingir-se la nissaga el 1918 el seu llegat va passar a mans del Bisbat, i entre la documentació conservada hi ha aquest llibret que aplega tota una sèrie de consideracions sobre l'educació dels joves i les normes d'urbanitat relacionades amb el comportament a taula.